

SZŐLŐFÜRT

A Szeged-Tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia kiadványa

TARTALOM

Két nemzet szentje	2
Hittanos tábor	3-4
Lélek simogató hat nap	5-6
Stoppolás a Mamikkal	7
Szentolvasó	7
Mogyoróska, ahova érdemes ellátogatni	8
Mélykúton jártunk	9
A Centrál Park kalandos megmenekülése	10
EFOP hírek / Hírek / Anyakönyvi hírek	11
Veni Sancte	12

Küldd el Uram Szentlelkedet,

a Bölcsesség Lelkét!
 Oly nagy vagy Uram,
 oly távolinak tűnik világod,
 úgy riaszt fölséged,
 oly idegennek látszik
 gondolataid útja s járása,
 oly nehéz valód
 s kegyelmed felfogása,
 hordozása, szolgálata!
 A bölcsesség szent ajándékával
 tedd ízéssé számomra világodat,
 hozd közelbe a távolit,
 otthonivá az idegent,
 természetessé a természetfölöttit.
 Ahogy nem kell magunkon
 erőszakot venni, ha jól ismert,
 ízletes étel áll előttünk,
 – ilyen jól ismert,
 ízes valósággá légy számunkra, Uram!
 Vedd el szeretetem fáradtságát,
 áldozatom és helytállásom
 kikényszerített voltát,
 a mindennaposság
 és szokásosság közönyét,
 elmém ernyedő hangulatát,
 a kötelességszerűség és becsületes
 helytállás komorságát.
 Add bőséggel, Uram
 a Bölcsesség Lelkét!

BELLON GELLÉRT

Miért és mit olvasott...?

Akik Szent Gellért ábrázolásaival foglalkoznak, azoknak feltűnt, hogy legtöbbször kocsin ülve könyvet olvasva ábrázolják. Ez már csak azért is érdekes, mert 980-1046 között Magyarország területén 50-nél kevesebb könyv volt megtalálható, és az olvasási kultúra igen alacsony volt, hiszen kevesen tudtak olvasni. Ők is inkább csak latinul, az akkori nemzetközi érintkezés nyelvén tették ezt. Mivel Gellért olvasó naplója nem maradt ránk, más források után kell néznünk, ha meg akarjuk tudni, mit olvasott a misszionárius püspök. Szerencsére több írásos műve közül egy, az ún. „Deliberationes” túlélte a történelem viharait. Igaz, csak 1790-ben találták meg Münchenben, kritikai latin-magyar fordítása pedig csak 1999-ben jelent meg Gyulay Endre nyugalmazott püspök kezdeményezésére, Karácsonyi Béla és Szegfű László fordításában.

Ami meglepő, hogy ebben a Dániel próféta himnuszát tartalmazó Szentírás magyarázatban igen sok ókeresztény egyházatyia idézetét találjuk. Vagyis Gellért nem csak a Bibliát olvasta naponta, hanem egy nagy

kiterjedésű vallási irodalmat is. A bencés rend, amelyhez eredetileg tartozott, az „Ora et Labora” vagyis az „Imádkozzál és dolgozzál” jelszavát hirdette. Ez azt jelentette, hogy a szerzeteseknek naponta több órát kellett olvasni, a fizikai munka végzése mellett. Az olvasás kapcsán Gellért, Magyarországon, az akkori püspök társait több lóhosszal megelőzve a legműveltebb püspök volt, írásából ítélve élő lexikon.

Miért olvasott Gellért? Mert azokat a gondolatokat, amelyeket a Szentírásban és a keresztény atyáknál talált, nem találta meg az utcán és a kortársaival folytatott beszélgetésben is, csak ritkán. Szüksége volt arra, hogy a korabeli magyar általános műveltségi szint fölé emelkedjék, lelkében és fejében őrizze a keresztény kultúrát. Nemcsak a ruhája, nyelve, valamint a hite különítette el az átlagembertől, hanem a műveltsége is. Ez viszont még ellenfeleiben is tiszteltet keltett.

Ezek után adódik a kérdés, mennyit olvas egy keresztény katolikus ma Magyarországon? Mit olvas, egy megkeresztelt fiatal ma Magyarországon? Mennyit őrzünk a fejünkben a keresztény kultúrából? A latin nyelv olvasása, a közös liturgia, az olvasásra épülő műveltségi eszmény nem csak kiemelte Európát és Magyarországot a pogány kultúrából, hanem egyenrangúvá tette más nagy nyelveket beszélő nemzetekkel. Megteremtette a közös értékeken alapuló párbeszédet és vitakultúrát.

2018-ban Magyarországon rengeteg könyv van, az Országos Széchényi Könyvtárban 3 milliónál is több kötet található. De mennyi van a fejekben? Vajon a könyvtárainkban a

(folytatás a következő oldalon)

polcon heverő könyvek és az ott található magyarra fordított Bibliák a leselejtezett kultúra relikviái, vagy a múltból építkező kulturális kincstárunk gyakran látogatott és olvasott darabjai? Mennyit olvasnak a mai keresztény vallásos emberek? Mennyit olvasnak saját vallásuk kultúrájából? Avagy talán a Biblia és a vallási irodalom a divatja múlt tudáshoz tartozik a laptopok és okos telefonok korában? Egymással csevegünk Facebook-on és Messenger-en, ám az Isten üzenetére ritkán kattintunk rá? Nem lovon és kocsin ülünk, hanem kényelmes kocsikban, a külvilágtól hermetikusan elzárva, ahol az érzelmi kultúránkat deformáló ritmusokat dugunk a fülünkbe senkivel sem törődve.

Gellért ilyeneket olvasott: „Áldjátok Úr minden teremtményei az Urat – mondja a Szentírás –, dicsőítsétek, és fennen magasztaljátok.” És mi mit olvasunk? Olvasunk egyáltalán? Ja, és kit és mit dicsőítünk?

B. Gy.

Két nemzet szentje

Kétnapos augusztusi szabadságunkat a lengyelországi Szandeci-Beszkidékben töltöttük. Ott van Ószandec, egy kis város, amelyet már régóta meg akartam nézni. Most végre sikerült. A városhoz közeledve feltűnnek a kolostor erős falai

és a templomok tornyai, amelyek hét évszázad óta meghatározzák a város jellegét. Ószandecban töltötte életének utolsó éveit Szent Kinga.

Kinga Magyarországon született, IV. Béla király lányaként. Ez a kor a tatárjárás kora volt. A vész ellen segítséget és együttműködést keresve Kinga szülei úgy döntöttek, hogy a még nagyon fiatal lányukat férjhez adják Lengyelországba V. Bolesław sandomierz-i herceghez. Az ifjú párnak többször kellett menekülnie a tatárok elől Magyarországra és Morvaországba. Amikor Bolesław krakkói fejedelem lett, letelepedtek Lengyelországban. Rengeteg feladat várt rájuk a lerombolt országban. Közös erőfeszítéssel igyekeztek visszaállítani a hercegség normális életét. Nagyon hatott Kingára a frissen alapított ferences rend lelkülete, egyszerű életmódja, az a törekvés, hogy segítsenek a szegényeknek, elhagyatottaknak. Bolesław és Kinga felújítottak, építettek számos templomot, kolostort. Kingának az egyház életében betöltött szerepét az is mutatja, hogy érdeme volt a lengyel püspök Stanisław szentté avatásában. Kingának és apjának, IV. Bélának köszönhető két sóbánya alapítása Wieliczkában és Bochniában. Építő és szervező tevékenységében segítette az apjától kapott nagy hozomány. Viszonzásul Bolesław Kingának adományozta a szandeci régiót. Férje halála után Kinga klarissza kolostort építtetett Ószandecben, ahol élete utolsó 12 évében maga is apácaként élt. Vagyónát a kolostorra fordította és mindent megtett azért, hogy a szerzetesi élet a legjobban szolgálja Istent és Ószandec népét. Külön figyelmet szánt a lengyelül végzett közös imádságra, külföldi tanárokat hívott az egyházi éneklés tökéletesítésére. Iskolákat alapított és működtetett. Ennek köszönhető, hogy amikor századokkal később Lengyelország déli része Habsburg uralom alá került, a rend megmenekült a feloszlatástól. Apácátársaival együtt még egyszer menekülnie kellett a tatárok elől. Az ószandeci kolostorban fejezte be életét, ott is temették el. Kultusza azonnal megkezdődött, emberek zarándokoltak a sírjához, csodás gyógyulások történtek.

Négyszáz évvel később avatták boldoggá. Állítólag a lengyel király, a törököt Bécsnél legyőző Jan Sobieski segített lezárni a boldoggá avatás hosszúra nyúlt folyamatát. Szentté avatására még további háromszáz évet kellett várni. Az egyház hivatalosan elfogadta, amit a

helyiek hét évszázadon át őriztek és tiszteltek. Kinga szentté avatása 1999-ben II. János Pál celebrálta szentmisén, nagy és örömteli ünnep keretében történt. Rengeteg hívó vett részt az ünnepségen nem csak Lengyelországból és Magyarországból, hanem a szomszédos országokból is. Szent Kinga hatását, sokoldalú tevékenységének kisugárzását bizonyítja, hogy ő lett védőszentje Lengyelországnak, a tarnowi egyházmegyének, a sóbányászoknak és Ószandecnek is. Ószandec miatta címet is változtatott, most Szent Kingát ábrázoló kép van rajta. A kolostor gazdag zenei életének emlékére minden évben megrendezik Ószandecben a Régi Zene Fesztivált, ebben az évben már negyvenedik alkalommal.

A városka központja megőrizte a XIII. századi kinézetet, nagyon nyugodt, pihentető, mintha Kinga oltalma alatt állna. Ilyen a főter és a Szent Kinga tér, utóbbiból egy kapun át jutunk a gótikus templomba, a szent Kinga kápolnába és a kolostorhoz. A szent Kinga tér egyik bejáratánál székelykapu áll, ezt magyarok állították a szentté avatás alkalmából. A kaput két Árpád-házi szentet, Kingát és Jadwigát (Hedviget) ábrázoló faragás díszíti. A kolostort bástyákkal erősített védőfal veszi körül. Mellette, a domboldalon, a Szent Kinga forrás vize adhatja vissza a beteg zarándok egészségét vagy olthatja szomját. A kolostortól néhány száz méterre, a város határában áll az oltár, amelyen II. János Pál szentté avatta Boldog Kingát. A magas oltár fából van, élő növényekkel díszített frontoldala miatt beilleszkedik a természetbe. Már 19 éves, de úgy néz ki, mintha új lenne. Az oltár mellett egy nagy zarándokház épült, ahol helyet adnak látogató híveknek, lelkigyakorlatos csoportoknak, szállást, étkezést biztosítanak.

Jó volt nekünk Ószandecben, Szent Kinga nyomán és lelkületében járni. Hálás vagyok az Egyháznak, hogy szenteket mutat nekünk. Ők bizonyítják Isten működését a Földön, mert olyan dolgokat visznek végbe, amelyek Isten segítsége és feltétel nélküli hit hiányában lehetetlenek volnának.

Erre, mint Ferenc pápa frissen kiadott „Örüljete és ujjongjatek” című apostoli buzdításában olvashatjuk, valamennyien meg is vagyunk hívva.

KRYSZYNA

Nyári napközis hittanos tábor 2018. július 30. – augusztus 3.

Az idén – az EFOP pályázati támogatásnak köszönhetően – első alkalommal tudtunk a szokásosnál nagyobb létszámú csoportnak 2 hetes programot szervezni. Bár a 35 fő és a 10 nap nagy kihívást jelentett nekünk, hitoktatóknak, mégis úgy vélem érdemes volt belevágni. A program annyira gazdag, sokszínű és érdekes volt, hogy utána gyerekek és szülők is hálás köszönetüket fejezték ki. Habár a pályázati program adminisztrációs feladatai sok plusz terhet róttak/rónak ránk, hálát adunk a jó Istennek azért a sok szép élményért, amivel e 10 napban hittanosainkat gazdagíthattuk.

Az első héten egy kutyaterapeutás foglalkozás volt a hétfői nap érdekessége, amelyen a gyerekek és a kutyák egy órára önfeledt barátokká lettek.

Kedden sétahajózásra mentünk a Tiszára, majd megebédeltünk egy belvárosi étteremben. Aztán a Móra Ferenc Múzeumba látogattunk el, ahol a frissen megnyílt dínó-kiállításra vitt be bennünket Medgyesi Konstantin igazgató úr. Az őslények világa mindenkit ámulatba ejtett, a hatalmas csontok lenyűgözőek voltak, a belebújhatós dínó pedig sok vidám percet szerzett a gyerekeknek.

Szerdán a Szücs Péter tanár úrtól kapott játékokkal szórakozhattak a téren a csoport tagjai. Aznap még papírbárányt is készítettünk a későbbi padlóképes foglalkozáshoz.

Csütörtökön az alsóvárosi Napsugaras Tájházat kerestük fel, ahol megtekintettük a néprajzi kiállítást, majd a gyerekek fából készült kis kazzettákra festetettek. Finom ebédet is kaptunk, így az egész napot ott töltöttük. Délután népi játékokat játszottak a gyerekek.

Pénteken délelőtt Ildi néni egy a jó Pásztorról szóló padlóképes foglalkozást vezetett, Norbi bácsi pedig a téren ügyességi feladatokból álló akadályversenyt szervezett. A napot és az első hetet a Gyuri atya által bemutatott különleges, gyerekeknek szóló szentmise zárta.

Köszönjük a táborban segítőknek a sok áldozatos munkát és a szülőknek, hogy ránk bízták gyermekeiket. Reméljük, jövőre is eljöttek! :)

ZÓLYOMI NORBERT

A második hétről a tábor egyik résztvevője számol be:

Izgatottan vártam a hittan tábort mert Ildi néni és Norbi bácsi leveléből kiderült hogy sok jó program fog várni ránk az egy hét alatt.

Hétfőn a templomban gyülekezünk, ahol Gyuri atya és a hittantanárok vártak és köszöntöttek minket. Ez után imádkoztunk, hogy jól sikerüljön a tábor. Majd a közösségi házba mentünk és kilenckor reggeliztünk. Azután sokat játszottunk és nevtünk. Délután jött egy meseterapeuta néni aki mesét mondott és együtt feldolgoztuk. A bátorság és a félelmek volt a témája.

Kedden az ima és a reggeli után mentünk a tűzoltóállomásra ahol sok érdekes dolgot mutattak be. Beülhettünk a tűzoltóautókba és a bácsi, aki körbevezetett még azt is bemutatta, hogy kell lecsúszni a csövön, amikor riasztást kapnak. Sok izgalmas dolgot mesélt a tűzoltók munkájáról. Utána mentünk vissza a közösségi házba ahol megebédeltünk és játszottunk és megnéztünk egy mesét, ami bibliai történetet dolgozott fel.

Szerda reggel elmentünk métázni a közeli töltsés oldalba. Nagyon jó játék volt, sokat nevtünk és szalagáltunk. A mi csapatunk nyert néhány ponttal. Utána mentünk játszótérre, ahol reggeliztünk és játszottunk. Néhány óra játék után mentünk vissza ahol játszottunk és ettünk. Kettő órakor jöttek

kutyaterapeuták akik érdekes dolgokat és játékokat mutattak be a kutyákkal. Sokat is meséltek róluk. Nagyon ügyes és szelíd kutyák voltak, Alba és Kópé, pl. végigmasszírozták mindenki hátát.

Csütörtökön mentünk volna a Vadasparkba de sajnos egész nap szakadt az eső. Ezért csütörtökön a legtöbb időt bent töltöttük. Amikor elállt az eső rögtön mentünk ki játszani. Délután Ildikó néni padlóképes foglalkozás tartott.

Pénteken, az utolsó napon mentünk a vadasparkba ahol nagyon sok csodás állatot láttunk és ott is ebédeltünk. Mindenkinek nagyon ízlett a finom ebéd, amit ott kaptunk. Ezután a nagy melegben mentünk vissza, ahol a templomban Gyuri atya és egy mise várt ránk. A szülők is ott voltak és együtt

megköszöntük az egész hetet a jó Istennek, hogy vigyázott ránk és velünk volt. Elénekeltek a mise közben a héten tanult dalokat. Gyuri atya arról mesélt, hogy milyen fontos és jó dolog együtt lenni.

Köszönjük Ildi néninek és Norbi bácsinak az egész heti szeretetét és türelmét! :)

DOBÓ CSANÁD

Léleksimogató hat nap

Nagy várakozással készültünk az utóbbi évek, leghosszabb – egy hetes – kikapcsolódására. A Medárd napi események előzték meg a feledhetetlen nyaralásunkat. Még javában tél volt, amikor jelentkeztünk a Táttra téri Plébánia közössége által szervezett kirándulásra. Barátaink, akik már sok éve részt vettek ezeken a szervezett utakon hívták fel a figyelmünket, hogy itt az idő... Már régóta volt hajlandóságunk és most úgy tűnt, hogy sikerül is a bekapcsolódás a csoportba.

Amikor elhatároztam, hogy megosztom ezt a felejthetetlen programot, nem gondoltam, hogy milyen nehéz dolgom lesz. Mindent szeretnék elmesélni, de mivel az írásomnak is vannak határai, nagyon össze kell szednem, hogy – még ha dióhéjban is –, de szót ejtsek erről a hat napról.

Szegedről indulva Debrecenben volt az első megálló. Itt egy „rövid program” címszó alatt megtekintettük a Református Egyetem termeit, könyvtárát, a Nagytemplomot, az ezt körülvevő téren megnézhattuk az 1895-ben emelt református emlékművet, amelyen II. János Pál pápa koszorújának bronz mását örökítették meg. A Nagytemplom épületében több helyen szinte mesébe illő maketten mutatták be a bibliai eseményeket, helyszíneket. Fájó szívvel és tele új információkkal búcsúztunk délután a várostól.

Kora este megérkeztünk az első szállásunkra, Nyíregyházára. Kicsit fáradtan elcsigázva kipakoltuk bőröndjeinket és a közeli étteremben elköltöttük vacsoránkat. Ezek után még egy könnyű sétát tettünk a környéken, majd szállásunkon nyugovóra tértünk azzal a tudattal, hogy másnap a nyíregyházi vadaspark vendégei leszünk. Várakozással néztem a program elé, mert sokan együtt emlegetik, sőt összehasonlítják a szegedi vadasparkkal. Remélem, nem vagyok hálátlan a vendéglátóval szemben, mikor megállapítom, nekem a szegedi jobban tetszik. Hatalmas területen fekszik, magas színvonalú és országosan elismert az ideiglenes házigazdánk eme intézménye.

Csodás félnapot töltöttünk a parkban, aminek a másik fele is igen ígéretesnek bizonyult, ugyanis a délutáni program a közeli skanzen megtekintése volt. Sajnos zárva volt a létesítmény. Nekünk sajnos, a skanzennek viszont örömteli időszak következik, mivel pályázati pénzekből széles körű felújításba kezdenek. Egy nagy sétát tettünk a területen. Kívánjuk, hogy sikerüljön a rekonstrukció, ahogy szeretnék. Eltelt a délután is észre sem vettük, de jól elfáradtunk. Szállásunkra érve már várt a vacsora, ahol a másnapi indulást is megbeszéltük.

Reggeli után azonnal indultunk az összes csomagunkkal a következő szálláshelyünkre, ahova majd csak este felé értünk. Először is Mádon megtekintettük a híres zsinagógájukat. A buszon már kaptunk egy kis előzetest a mádi zsidók történetéről, majd az intézményben egy mindenre kiterjedő idegenvezetés következett. Ezután egy kis ebéd előtti borkóstolóra is időt szakítottunk. Az ebédidő már az autóbusszon ért bennünket és mindenki a' lá carte elfogyasztotta, amit magával hozott. Még a szállásunkra igyekezve útba ejtettük Sárospatakat. Mellékesen jegyzem meg, a város egymagában is „nagy falat”, de a körülbelüli fél nap alatt annyi információt töltöttek belénk, hogy a kissé beroszdásodott szürkeállományunknak meg kellett dolgoztatni, hogy valami feltétlen megragadjon. Csodálatos volt a Református Kollégium, a könyvtárával együtt. Itt még – ha már erre jártunk – feltétlen látnunk

keltett a Rákóczi várat. Egy nagyon tartalmas idegenvezetés után még a várba is felmentünk. Jólesett az agyunk megdolgozása után a testünket is megtornáztatni a lépcsőkön, köveken. A fiatal hatvanasok még a Vörös toronyba is felmerészkedtek. Ezek után már tényleg a szállásra indultunk, ami csodaszép helyen volt. Telkibányán. Vascsora, esti – jó nagy – séta.

Másnap, Széphalom. Itt Kazinczy Ferenc emléke előtt tiszteltünk. Az emlékpark szomszédságában található Magyar Nyelv Múzeuma. Az idegenvezető itt is bő tájékoztatást adott a néhány éve épült intézményről. Majd segítségével érmét nyomtattunk. Az agyilag kissé kimerítő program után a következő feladat az 552 méter magas Füzéri vár bevétele volt. Ez már kihívás volt nekem, és a korlátaimat is feszegette. Becsületből az alsó várig felkapaszkodtam, utána pihenésre hivatkozva megvártam, amíg a csoport kevésbé fáradt, esetleg fiatalabb tagjai visszaértek. A szállásra érve egy kis pihenés után felkerestük Telkibánya vártemploma közelében a Szent Katalin tiszteletére felszentelt kápolna és ispotály maradványait. 1367-ből származó okiratok számolnak be az ispotály és a templom alapításáról. Itt egy megindító esemény részesei voltunk. Az még talán nem derült ki, hogy az említett katolikus közösségből a Tisztelendő atya is velünk volt, és most egy misét celebrált ott a szabadban az ódon kövek között. A lelket simogatta a romok között az a szertartás.

Az utolsó előtti napra is bőven jutott betervezett program. Reggeli után azonnal indultunk Boldogkőre, hogy meglegyen a napi „vár bevételünk”. A társaságban úgy vettem észre, mintha alább hagyott volna a vár felfedezésének a vágya. Egy szóra belementünk abba a Juditka által javasolt változtatásba, hogy csak letről nézzük meg Boldogkő várát, amely 245 méterre magasodott előttünk. Még éreztük a Füzéri vár meghódításának nehézségeit, és könnyedén lemondtuk egy újabb vár felfedezéséről. Így letről a hegy tövétől gyönyörködtünk a látványban. De nem úsztuk meg olyan könnyen, csak idő megtakarításra volt jó ez az áldozat, mert a kis pihenő után a zempléni erdők közepében megbújó Regéci vár felé vettük az utunkat. A csoport szervezője, most már idegenvezetője is, Juditka kimerítő tájékoztatást tartott, amit csak nagyon röviden foglalok össze. II. Rákóczi Ferenc itt

töltötte gyermekkorát. Ennél a várnál végképp bebizonyosodott, határainm szűkössége. Csak a középső szakaszig merészkedtem. A kilátás innen is csodálatos volt. A megbeszélte időre valamennyiünk elcsigázva, fáradtan ért vissza az autóbushoz, ahol András, a sofőr már útra készen várt bennünket.

Másnap, hazautazásunk reggelén már becsomagolva, bőröndöstől mentünk a reggelihez. Hazafelé ezt a kirándulást még megtoldottuk egy hortobágyi sétával. Körbementünk a kézműves udvarban, a madárparkban, még elmentünk a kilenclyukú hídhöz is, ahol lovas kocsival vitte a turistákat Hortobágy nézőbe. Délután már tényleg hazafelé indultunk.

Az autóbushoz kinézve végig csak síkságot láttunk. Meg is jegyeztem - biztosan még a hegyek, dombok hatása alatt – nem is értem Petőfi versét, hogy miért nem tetszik neki a „Kárpátokkal vadregényes táj”. Mire a társaság baráti tagja kimerültem válaszolt, mert „ott vagyok hon ott az én világom”. Teljesen igazat adtam neki.

Tudtam előre, hogy nem leszek rövid, de annyira szép volt ez a hat nap, hogy feltétlen meg szerettem volna osztani az élményt, és köszönettel tartozom Juditkának, és feltétlen annak a kis közösségnek, hogy lehetőségem volt velük lenni.

BELOVAI ANTALNÉ

(Átvéve Délmagyarország-ból)

Stoppolás a Mamikkal

Augusztus 9-én a Fokolare mozgalom fiataljainak kezdeményezésére, a fenti címmel úgynevezett ifjak-nagyik szervertünk találkozója. Szegeden lelkigyakorlatos fiatalokról volt szó, akiket egy kellemes beszélgetős délelőttön a Nyugdíjas Klub tagjai szerettek volna megtanítani zoknit stoppolni. Jó ötletnek tűnt, hiszen a zoknik manapság is éppen úgy lyukadnak, mint régen, s a fiatalok érzelmei és gondolatai is hasonlóak, mint nagyanyáiké voltak zsenge korokban, csak kicsit mások a körülmények.

Tizenhárom mosolygó fiatal, fiúk és lányok, lépett be a Szent Anna szoba ajtaján. Elmondásuk szerint, az aznapi programok közül a „stoppolás” iránt volt legnagyobb az érdeklődés. Bemutatkozás, ima, pár közvetlen szó, majd körülültük a nagy asztalt, ahol már glédában vártak a lyukas zoknik, színes fonalak, tűk, ollók, és az elmaradhatatlan stoppolófák, illetve az azokat helyettesítő villanykörték. A „gyerekek” percek alatt kiválasztották a tarka zoknihalomból a számukra legszimpatikusabbakat, a hozzávaló eszközöket, és türelmesen hallgatták a tudnivalókat.

A hat tapasztalt nagyfiú ösztönösen tudta a dolgát, elvegyülve a fiatalok között hol jobbjukon, hol baljukon navigálták a fel-le sikló varrótűk útját. Ki azonos, ki éppen elütő színű fonallal szötte az egyre kisebbedő lyukakat, s egy-egy dicsérő szó büszke mosolyt csalt az arcukra. Jó volt látni, ahogy a két generációt összehozta az aprólékos tevékenység, ahogy megeredt a szó, tökéletessé oldódott a hangulat. Mi, „mamik”

meglepetéssel tapasztaltuk, milyen ügyesek, érdeklődők „a mai fiatalok”, hogy a fiúk egyáltalán nem maradtak le, sőt, volt olyan lány, akinek a fiú társa fejezte be a munkáját. Közben nem csak ők hallgattak minket, hanem mi is élvezettel figyeltünk vidám társalgásukra.

A déli harangszó közeledtével előkerültek a nagyik sütötte sütemények, a friss, csupa szeretetből főzött gyümölcstea, ami kellemesen oltotta a tikkasztó hőség okozta szomjúságot.

A befejezés, elindulás nem is volt olyan könnyű. Óvatosan rákérdeztek, hogy elvihetik-e az általuk megstoppolt zoknikat, hadd legyen látható nyoma a munkájuknak, és persze hadd dicsekedhessenek otthon is az ügyességükkel. Ez a kérdés volt számunkra legszebb bizonyítéka annak, hogy volt értelme ennek a délelőttnek. Talán több is, mint gondolnánk... :)

LAKÓNÉ MARIKA

Örök Mennyei Atya
tündöklő fényragogó mosolya,
szentség és szeretet Királya!
Leborulva imádlak
a Szentháromság ölelésében,
áldott Édesanyánkkal,
dicsőítlek a szent, angyalokkal,
magasztallak az üdvözült lelkekkel,
himnuszt zengek a szeráfokkal!
Tied vagyok,
Veled maradok,
Érted élek,
Neked szolgálók,
Áldott legyen szent akaratod
most és mindörökké! Ámen.

(Beküldte: Baranyi Józsefné)

Dr. Székely László: Szentolvasó

Láttalak én már felcsavarva
harcba induló hősi kardra.
Láttalak néha rátekerve
kérges, csontos, fáradt kezekre.

Zsebben, tarsolyban, éji párnán,
ott őrködött a szüzek álmán.
Erő voltál az ifjú izmán,
kísértő óran szent talizmán.

Voltál vad szenvedélyek féke
összefont szívek köteléke.
Szegények képes Bibliája,
tizenöt titok égi tára.

Dómkban felzúgysz, mint a tenger,
melynek habjain ring az ember.
Fel-felharsansz, mint ezerszájú
ég átkát tépő viharagyú.

Utítársunk vagy mind a sírig,
ahol sok rózsa mind kinyílik.
S fehér kihült ujjunkra fogva,
belépőnk lesz az égi honba.

Mogyoróska, ahova érdemes ellátogatni

Az idei KNK tábor Mogyoróskán volt, egy rendkívül vendégszerető és családbarát falusi szállón. Ez a „szálló” több felújított házból állt. A tulajdonos néni több környékbeli is foglalkoztat, míg férje földműveléssel és állattenyésztéssel foglalkozik.

Az EFOP Pályázatnak köszönhetően a költségek nagy részét nem a résztvevők fizették. Ez nagyon nagy segítség volt. Köszönjük!

A pályázat feltétele volt, hogy meghatározott helyszínek közül választhattunk. Mivel legalább hatvan-nyolcvan személy elszállásolásáról kellett gondoskodni, ez még jobban leszűkítette a lehetséges szállásokat. Nem csalódtunk. Mogyoróska egy kellemes, csendes és vendégszerető hely. Amikor megérkeztünk, a falu lakosainak száma kb. megkétszereződött.

Nagyszerű érzés volt, hogy már felnőtt gyerekeink is újra velünk táboroznak. Igaz még kis létszámban, de újra velünk voltak. Amikor kellett, megmaradtak gyerekek. Immár felnőtt fejjel figyelték a szülők táborozását, reméljük, a sajátjukat tervezik már, ahol a jót tőlünk tovább viszik, a hibáinkat meg elkerülik.

Papp Zoltán családja révén új családdal bővült táborunk. Velünk tartott a zentai Jézus Szíve templomának diakónusa, Ivkovics Róbert és családja is. Négy gyermekük van, akik nagyon gyorsan a saját korosztályukban barátokra leltek. Robi már járt a Tátra téren, ő is Benyik atya egyik tanítványa volt.

Mogyoróska lakosai görög-katolikusok. Mi is részt vettünk egy a görög-katolikus liturgia szerint tartott szentmisén. Nagyon szép volt. Sok a hasonlóság, de rácsodálkozhattunk, hogy mi történik kicsit másképpen. A templomban nagyon sok szentkép, ikon található. Az atya kedvesen üdvözölt bennünket, az ő felesége is Szeged-Tarjánvárosból való.

A lelki napot Varga Attila, kiszombori plébános tartotta. Ezt egy csendes szentségimádással kezdtük. Csönd volt, és csak hagytuk, hogy Isten szóljon hozzánk. Sokunknak ez egy új fajta élmény. Ezt nehezebben tudnánk átélni a mindennapi rohanásban és a város zajában.

– Mit éreztünk a Szentségimádás alatt? – kérdezte tőlünk. A templomkertben megoszthattuk gondolatainkat és a felszínre jövő érzéseinket. Utána egyéni kérdések megválaszolására került sor. Igazi feltöltődés volt számunkra ez a nap.

A reggeli és esti imák a játszótér melletti füves domboldalon történtek, megtapasztalhattuk a gyönyörű teremtett világot, amit a nyugalom hatott át.

Ezen a helyszínen volt az esti szabadtéri családi mozi vetítés is, a csillagos égbolt alatt.

Sok helyen megfordultunk. A faluból egy túra keretében felmentünk a Regéci várhoz – ahol II. Rákóczi Ferenc fejedelem a gyermekkorát töltötte.

Jártunk Kassán. Megnéztük a Székesegyházat és egyéb nevezetességeit.

Voltunk Vizsolyban. Megtekintettük az Árpád-kori templomot, ami anno katolikus templom volt. Nagyon sok freskórészlet maradt meg a falain. Természetesen láthattuk a híres Vizsolyi Biblia egyik eredeti példányát is. Megnéztük azt a házat is, ahol kinyomtatták a Bibliát.

A túra elengedhetetlen része a KNK-s táboroknak, a Zemplén pedig gyönyörű. Nem nagyon fáradtunk el, amikor felértünk egy-egy kilátóhoz, a kilátás meg mindenért kárpótolt.

A sátorlajjúhelyi kalandpark igazán kalandos volt. A több mint ezer méteres átcúsózópályát a csoport jelentős része teljesítette.

Amikor nem volt túra és egyéb szervezett program, a gyerekek a Kalocsai család által vezetett kézműves foglalkozáson vettek részt.

A vendéglátóink folyamatosan azon voltak, hogy jól érezzük magunkat. Az ételek nagyszerűek voltak. Volt disznóvágás is – augusztus közepén – a friss disznótoros nagy része el is fogyott.

Benyik atya sajnos nem tudott velünk tartani. Azért egy nagy adag fagyira meghívta közösségünket. Köszönjük!

Az utolsó est a hagyományos tábortűz mellett zajlott, ahol a jó hangulathoz a Szűcs család szolgáltatta.

Nagy köszönet Juhász Szilviának, aki az idei tábort szervezte! Lelkesen oldotta meg a felmerülő problémákat.

Mélykúton jártunk

Szeptember 8-án, szombaton, gyönyörű napsütéses, igazi kiránduló időben indult a plébánia Gyertyaláng csoportja, Plébános atya és Ocskó Géza részvételével, évadnyitó autós kirándulásra – zárándoklatra – Mélykútra. Hogy miért éppen oda, az Vlasicsné Erzsike csoport tagnak köszönhető, aki Mélykútról költözött Szegedre, és nagyon szerette volna megmutatni volt lakóhelye nevezetességeit, nyugodtan mondhatjuk: szépségeit.

Odafelé megtekintettük az út mellett álló, Ásotthalom határában lévő Back kápolnát. A kápolna külső egyszerűségét ellensúlyozza belső szépsége. Az épületet Begavári Back Bernát zsidó származású üzletember, politikus, műgyűjtő építette korán elhunyt fiuk Dr. Begavári Back Ottó emlékére. A kápolna legfőbb különlegessége, hogy az oltár fából van, valamint oltárképe Szűz Mária megkoronázásának igen ritka ábrázolása: az alkotó mind a három isteni személyt emberi alakban jeleníti meg. Aki teheti nézze meg. – Érdemes!

Innen azután egyenes út vezetett Mélykútra, ahol egyik ámulatból a másikba estünk. Erzsike először is elnavigálta a csoportot az ún. katolikus gyűjteményi házba. A kívülről átlagosnak tűnő múlt századi sváb parasztház belül a népi vallásosság igazi relikviáit rejt. Nem zsűrített műalkotások, de elődeink életének minden jelentős állomását át-

szövő istenhit jelképei. Gyűjtőjük, Barcsák János, szinte megszállottként kutatja fel ezeket a tárgyakat, hogy semmi ne kallódjon el, ami eleink örökségére emlékeztet. 3-4 helyiségen keresztül gyönyörködhattunk a különböző régi kegytárgyakban (pl. múlt század eleji imakönyvek, rózsafüzérek, feszületek, szentképek). Ezt is szívből ajánlom mindenkinek. Aki erre jár és ideje engedi, tekintse meg. (Cím: Mélykút, Hunyadi u. 30.)

Utunk újabb állomása a Szent Joachim Főplébánia templom volt. Itt Bolvári János plébános úr igazi keresztényi vendéglátásban részesítette a csoportot. Mi tagadás, nemcsak a gesztus, hanem a finom kávé, pogácsa és

ásványvíz is nagyon jól esett. Felfrissülés után plébános úr végig kalauzolt bennünket a most 250 éves – kívül-belül gyönyörűen megújult – templomon. Különösen nagy értéke ennek a megújulásnak, hogy a 60 milliós beruházás teljes egészében a hívek adományából készült el. Különleges a templomdombon található keresztút, amely nemcsak a hagyományos keresztút stációit, hanem pl. a keresztény családi életre vonatkozó elmélkedési pontokat is tartalmaz.

Ezután még egy emlékház következett. Szvetnik Joachim, a város szülőtte, híres ötvösművész lakóházának és műhelyének megtekintése. A művész tagja volt annak a delegációnak, amelyik a Szent Korona hazahozataláról tárgyalt az Egyesült Államokban, és ő volt az, aki korona valódiságát igazolta.

Ebéd után még várt ránk egy templom, a Szent Erzsébet. Ez a templom szinte azonos módon épült, mint a miénk. Saját erőből. A kor is majdnem egyezik, 1961-ben szentelték.

A templom és múzeumlátogatások befejezéseként megajándékoztuk magunkat egy finom hűsítő mélykúti fagyival.

Programunk zárása a jánoshalmi úti temető meglátogatása volt, ahol meglátogattuk Rasztik Feri liturgikus testvérünk sírját – aki szintén itt született s már 6 éve végső nyughelye is itt van, – és imádkoztunk lelki üdvéért.

Azt gondolom, mindegyikünk nevében mondhatom, hogy nagyon szép és tartalmas napunk volt.

T. KISNÉ MÁRIA

A Central Park kalandos megmenekülése

Pingvinek, vidrák, kenguruk, oroszlanok és majmok... Nem máshol járunk, mint a Central Parkban, ahol felhőtlen boldogságban élnek együtt az állatok... Vagy talán mégsem? A nyugalomnak vége szakad, amikor a négy pingvin, Kapitány, Kowalsky, Rico és Közlegény megneszeli, hogy az állatkertet le akarják dózerolni, és egy lakóparkot szeretnének építeni a helyére. A pingvinek nem hagyják annyiban a dolgot, a többi állatot is beavatva elhatározzák, hogy megmentik a Central Parkot minden áron!

Első nap az időjárás szeszélyessége sem akadályozhatta meg a csapatot az eltervezett programok megvalósításában. Az állatok a nagy hőség ellenére is vidáman rúgták a bőrt, a Joey által szervezett kiképzés pedig a hirtelen támadt szél és zivatar ellenére is lezajlott, mindenki legnagyobb öröme. :) Vacsora után a tűznél Julien és Mort augusztusi április elsejés tréfái szórazottak bennünket.

Hogy bebizonyítsák Kapitánynak rátermettségüket és megbízhatóságukat, az állatok második nap csapatokra oszolva felfedezőkörútra indultak Siklós városában, pontokra vadászva. A nagy melegben való kutyagolás közben mindenkinek jólesett a hűsítő fagyalt, amit a megfelelő jelszó fejében vehettek át az állatok a helyi cukrászdában.

Az ínycsiklandozó ebéd után tovább folytatódott az akció. Együtt indultunk fel a várba, majd örsönként további izgalmas feladatokban volt részünk. Bebarangoltuk a régi építményt, megszemléltük az érdekes kiállításokat, korabeli ruhákban illegettük magunkat és kedvünkre randalírozhattunk a játszószobában. Néhány vicces jelenet által betekintést nyerhettünk a középkori életbe, még egy régi fegyvert is elsütöttek a fülünk hallatára! Igazán izgalmas volt!

Délután a vár tövében mindenki apaitanyait beleadott a métába, így egy rendkívül izgalmas küzdelem alakult ki. Az állatok hangosan szurkoltak, kiabáltak, vetődtek (egyesek bukfcenet hánytak), estek-keltek, kaptak és dobtak – mindenki teljes erőbedobással küzdött a győzelemért. Vacsora után – az első estéhez hasonlóan – a négy pörgős pingvin kalandjai közül tekinthettünk meg egyet, majd az eseménydús napot egy rendkívül tanulságos népmesékre épülő táborúzt zárta.

A temérdek rendkívül hasznos kiképzés és a kis csapat összeszokása után harmadik nap a park lakói Alex vezetésével nekivágtak egy hosszabb túrának, hogy felfe-

dezzék a környező fenséges hegyeket. A meredek emelkedők hősies megmászása nem volt hasztalan, ugyanis a kilátóban megtaláltuk annak a lakóparknak a tervrajzait, amit az állatkert helyére akartak építeni az emberek. Gyorsan fel is nyaláboltuk a papírköteget és Mason harsány, sürgető sípszavára futólépésben menekültünk el a helyszínről, nehogy a kétlábúak lefűleljenek minket. Szerencsére senki nem neszelte meg, hogy elloptuk az értékes tervrajzokat, így biztonságban hazaértünk a túráról. Korgó gyomrunknak nagyon jól esett az ínycsiklandó éttermi vacsora.

Az esti mulatságra minden örs kidolgozott egy tervet a Central Park ledózerolásának megakadályozására, így az állatkerti összeesküvésről mit sem sejtő igazgató és a majmok által csúnyán megtréfált állatszakértő ugyancsak törhették a fejüket, hogy mit kezdjenek a furfangos sereggel.

A negyedik napon csodás hírre kelt a Central Park. A polgármestert megdöbbenette, hogy az állatok közös erővel még az emberek által rejtegetett tervrajzok ellopására is képesek, együtt remek akciókat képesek kiötleni és semmitől nem riadnak vissza, ezért alkut ajánlott. Kijelentette, hogy ha az állatkert lakói rendkívül jó benyomást gyakorolnak a látogatókra, valamint minden állatfaj bebizonyítja különlegességét, akkor talán megmaradhat a park!

A fantasztikus híren felbuzdulva útnak is indultunk a közeli strandra, hogy minden szörszál és tollpihe kristálytisztá legyen. A medencékben órákig folyt a pancsolás, labdázás, csúszdázás és vízpisztolyozás, a na-

gyobb állatok pedig fárdatatlanul dobálták be a kisebbeket a vízbe (egyesek még akkor is, ha nem volt rá igény...). Ebéd után folytatódott a móka, késő délután pedig a cuccok összerámolása, tusolás és szárítkozás után immár ragyogóan tisztán tértünk vissza az állatkertbe.

Este egy igazán különleges kiképzésnek lehettünk részesei. Napnyugta után, sötétben kapitánylabdázunk egy jót, mindössze a színesen világító karkötők adtak némi támpontot – nagyon élveztük! Az utolsó táborúzt keretében minden örs bemutatatta a Közlegény és Marlene által vezetett tehetségkutatóban, hogy mitől is különlegesekek. Így tanúi lehettünk többek között egy kenguru súlyos szívrohamból való villámgyors felépülésének, betekintést nyerhettünk az oroszlanok pletykázkodásába és még egy kreatív ki dalocskát is meghallgathattunk a pingvinek előadásában.

Az ötödik és egyben utolsó nap reggelén fantasztikus örömhírt kaptunk – a polgármester levélben közölte velünk, hogy az állatok kitartására, elszántságára és különlegességére való tekintettel mégsem dózerolják le az állatkertet, a Central Park továbbra is működhet! Julien, a bulifelelős mindenkit egy jóízű frizbifocira invitált, hogy ezzel is megünnepeljük a park csodával határos megmenekülését, majd közös nótázás következett.

A ketrecek alapos kipucolása és a búcsúzkodás után hazafelé vettük az irányt. A buszút után alaposan elfáradva, de csodás élményekkel gazdagodva tértünk haza.

RICO / SÁRI HELGA

HÍREK

EFOP-1.3.7 pályázati hírek

Plébániánk nyertes Európai Unió pályázatának támogatása révén az alábbi programokat tudtuk megvalósítani a nyár végéig:

- nagybőjti képzőművészeti kiállítás
- pünkösdhétfői közösségi nap
- hagyományos családi nyaralás Telkibányán
- nyári napközis hittan tábor
- cserkész tábor a Zemplénben
- Katona Nándor Közösség nyári családi tábora Mogyoróskán
- egyházzenei koncert
- közösségfejlesztési foglalkozások
- vezetésfejlesztési foglalkozások

2018. augusztus 25-én az Egyházzenei Koncert programsorozatunkban Kuzma Levente orgonaművész koncertjét hallgathatták meg az érdeklődők. A következő alkalomra október 6-án, szombaton este 7 órakor kerül sor.

2018. július 1-én templomunkban Konrad Schmidleitner atya szentmisét mutatott be. Plébániánk támogatója évtizedeken át a németországi Bogenberg plébánosa volt. Ez bajor város látta vendégül 1996-ban az egykori Szent Gellért Kórust. Konrad atya az idén részt vett a plébániai családnyaraláson is.

2018. augusztus 19-én köszöntöttük a 90 éves Bite Istvánt, közösségünk oszlopos tagját, aki a templépitő nemzedék egyik tagja. Pista bácsinak elvülhetetlen érdemei vannak a templom haranglábának elkészítésében is. Isten éltesse és tartsa meg sokáig egészségben s erőben!

Hálasan köszönjük a fokolár mozgalom Új Ifjúság táborában résztvevőknek, hogy önkéntes munkával megtakarították templomunk ablakait és a templom előtti kis kertet rendbe tették. (2018. augusztus 10.)

Uram, Te megáldod
a reggeletem és az estémet,
a nappalomat és az éjszakámat,
csöndemet és elfutó időmet,
kiáltásomat és hallgatásomat.
Átviszel örvénylő vizek fölött
és terméketlen, vad pusztaságokon,
óvó szemed minden léptem mögött,
ha terveidet össze nem kuszálom.
Az elveszett báránnyt megkeresed,
s visszafogadod tékozló fiadat,
dudvás parlagból
Te varázszolsz kerted,
s Te szabad meg végső
pillanatomat.
Gyomláljad, Uram, gazos kertedet
türelmes kezdeddel,
s áldásodat törleszthessem
hűséggel és szeretettel.

(Ima a vizsolyi templomból
– Beküldte Babiczki András)

KERESZTÉSÉG

Sok szeretettel köszöntjük testvéreinket, akik az újjászületés szentségében részesültek:

- Balogh Hédi Ludovika
- Csordás Bercel
- Izsák András Benjamin
- Király Ákos
- Király Jázmin
- Kiss Dorina
- Lázár Dénes
- Székely Ádám

ELHUNYTJAINK

Az Örök Világosság fényeskedjen nekik, nyugodjanak békében!

- † Csúri Józsefné Paár Piroska
- † Gombás Jánosné Loboár Teréz
- † Farkas Terézia
- † Petrovszki Pálné Póda Erzsébet

2018. szeptember 9-én került sor a hittanosok tanévnyitó szentmiséjére, a Ven Sancte-ra. Két nappal Szent Kereszt felmagasztalása ünnepe után, az elsőáldozásra készülő gyerekek megkapták hitünk szimbólumát, a keresztet.

Hagyományainknak megfelelően a szentmise után a cserkészek a nyári táborokról vetített képes bemutatót, majd toborzást tartottak.

Autós zárandoklat Mélykútra, 2018. szeptember 8.

IRODAI SZOLGÁLAT A PLÉBÁNIÁN

Hétfő:	9-12;	15-18
Kedd:	9-12;	15-18
Szerda:	9-12;	15-18
Csütörtök:	9-12;	15-18
Péntek:	9-12;	15-18

MISEREND

Vasárnap: 10 és 18 óra

Hétköznap: 18 óra

Igeliturgia: 18 óra

Gyóntatás: szentmisék előtt fél órával

Lelkibeszélgetés: előre megbeszélt időpontban, de sürgős ügyben bármikor lehet a plébánost keresni.

Szólófürt

A Szeged-Tarjánvárosi
Szent Gellért Plébánia
kiadványa.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Lapzárta: 2018. szeptember 19.

Szerkesztőség tagjai:

Dr. Benyik György
felelős szerkesztő

dr. Miseta Mária
szerkesztő

Zólyomi Norbert
szerkesztő, számítógépes-tördelő

Szerkesztőség címe, elérhetősége:

6723 Szeged, Tátra tér 5.

Telefon/Fax: (62) 483-750

Mobil: 70/525-2106; 20/823-1979

E-mail: teka@szegedtarjanplebania.hu

A Szólófürt az Interneten is olvasható.

Honlapunk címe:

<http://www.szegedtarjanplebania.hu>